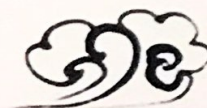

TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐÔ THỊ VIỆT HÙNG

BÀI VIẾT DỰ THI
“Những kỷ niệm sâu sắc về thầy cô và mái trường mến yêu”

Chào mừng ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11

Chủ đề: **Người mẹ thứ
hai của em**

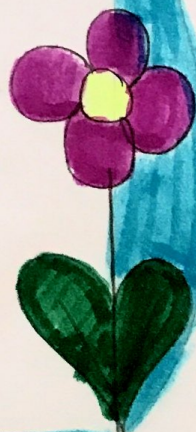
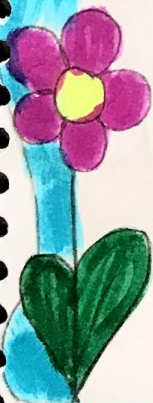

"Mỗi khi bụi phàn rơi rơi

Thầy gieo mầm hạt những lời yêu thương
Cho con vững bước nẻo đường
Hành trang hiến thức tình thương của thầy."

Trong mỗi chúng ta ai ai cũng có những miền ký ức tươi đẹp về mái trường thân yêu cùng các thầy cô giáo. Hình ảnh và ký ức về thầy cô luôn là những gì lắng đọng và sâu sắc nhất đối với thời học sinh của mỗi con người. Với em cũng vậy, những ngày đến trường là những ngày em được học tập dưới sự hướng dẫn của rất nhiều thầy cô. Thầy cô nào em cũng yêu thương và trân trọng. Những người giáo viên mà em ấn tượng sâu sắc nhất là cô giáo chủ nhiệm lớp một của em. Cô tên là Lê Thị Loan.

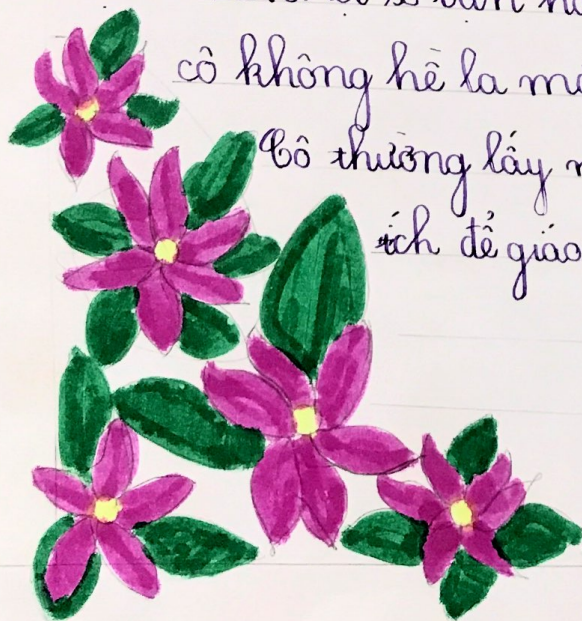
Đúng là thời gian trôi đi không bao giờ trở lại. Chớp mắt đã ba năm qua đi, giờ đây em đã là học sinh lớp bốn. Nhưng em còn nhớ mãi về ngày đầu tiên mẹ đưa em tới trường học lớp một. Hôm đó, bầu trời rất trong xanh, thời tiết ấm áp, nhưng chân tay em lại run lẩy bẩy vì sợ và hồi hộp. Thật khó có thể nào quên được những ngày đầu bước chân vào ngôi trường mới. Tất cả đều vô cùng lạ lẫm đối với em. Mái trường Tiểu Học Đỗ Chi Việt Hùng khang trang, sạch đẹp, hàng cây phượng vĩ chạy dọc hai bên sân trường thật tươi đẹp biết nhường nào. Còn cô giáo chủ nhiệm của em thì thật là tuyệt vời lắm sao. Cô có thân hình thon thả, làn da hồng hào, kết hợp với mái tóc đen nhánh, xoã ngang vai. Tất cả khiến cô thật trẻ trung và xinh đẹp. Ngay từ lần đầu gặp cô, vẻ điềm tĩnh, thân thiện của cô đã xoa tan sự e dè, sợ sệt trong lòng em.

LOVE

Em nhớ như in hình ảnh cô cười tươi tắn, ánh mắt dịu dàng, đôi mắt, hai bàn tay ấm áp chia ra đón lấy tay em dắt em vào chỗ ngồi. Ngay lập tức, & em thấy cô như người mẹ, luôn ân cần, yêu thương, chăm chút cho em. Từ từ đó đối với em mỗi ngày đến trường đều là những ngày vui, vì đến trường là em được gặp cô, được cô dạy bảo nhiều điều, từ những bài học trong sách tới những ứng xử trong cuộc sống xung quanh em. Điều em thích nhất ở cô là giọng nói ấm áp, ngọt ngào. Cô luôn dịu dàng với học sinh nhưng lại rất nghiêm túc trong giảng dạy. Những giờ ra chơi nếu bạn nào không hiểu bài, cô ân cần xuống tận chỗ giảng lại bài cho bạn hiểu. Một số bạn hay đùa nghịch, phá phách, cô không hề la mắng mà chỉ nhắc nhở. Cô thường lấy những mẫu chuyện vui có ích để giáo dục chúng em.

Bạn nào có lỗi cô chỉ khuyên chứ không hề
la mắng còn bạn nào yếu cô luôn quan tâm đặc
biệt để bạn tiến bộ hơn. Vì thế hơn 50 học sinh trong
lớp tất cả đều yêu quý cô, xem cô như người mẹ thứ hai
của mình. Giờ đây tuy đã xa cô nhưng em vẫn luôn
nhớ mãi từng nụ cười, ánh mắt, giọng nói ngọt ngào
và những lời dạy bảo ân cần của cô. Cô đã truyền cho em
một tâm lòng nhân hậu, dạy em biết cách yêu thương và
quan tâm đến mọi người.

Mặc dù giờ đây em không còn là cô bé học sinh rụt rè,
e ấp tới trường lớp một ngày nào nhưng trong đáy lòng
của em luôn nhớ về cô với lòng kính cảm biết ơn trân trọng
nhất. Em luôn cảm thấy may mắn vì được làm học sinh
của cô thừa đâu tới trường. Em luôn nhớ và trân trọng
tiếng khoảng khắc đẹp để đã được ở bên cô. Thầy cô giáo và
mái trường Tiểu Học Đỗ Chí Việt Hưng sẽ luôn là một
mảnh ghép tươi đẹp nhất trong bức tranh cuộc sống của em
bây giờ và mai sau. Em luôn dành tình cảm yêu thương
tròn vẹn nhất cho mái trường này và các thầy cô giáo của
em.

love you

Nhân ngày 20-11 đang tới gần,
em xin gửi lời chúc tới cô giáo của em
cùng toàn thể các thầy cô giáo lời
kính chúc sức khỏe, bình an trong cuộc
sống và thành công trong sự nghiệp
trồng người.

